

върху Сърбия. Влиянието пъкъ на Русия върху Сърбия и другите земи на Балканския Полуостровъ се явява въ по-ново време. По времето когато Сърбия и България бъха достигнали до най-висока степен въ държавния си животъ, Русия бъше подчинена на Монголите, отъ които се освободи следъ дълга и отчаянна борба. Едва въ първата половина отъ миналия векъ тя е успѣла да придобие влияние върху Сърбите, и то онѣзи, които се намиратъ въ Австро-Унгария. Върху Сърбите пъкъ на отсамната страна отъ Сава и Дунавъ, нейното влияние се появilo едва въ Карагеоргиевото въстание, и е станало чувствително вследствие войната, която totazъ настѫпи помежду Турция и Русия. Така съ течението на времето Австро-Унгария и Русия, и двѣтъ като сѫ гонили предъ себѣ си Турците, срѣщали сѫ се на Балканския Полуостровъ и, разбира се, веднага сѫ наченали да работятъ една противъ друга чрезъ надлѣжните народи. Макаръ и да не сѫ дохождали на този Полуостровъ въ непосредствено съприкосновение, тѣхните сфери на интересите сѫ се допирали и една срѣщу друга сѫ се мѣстили ту на истокъ ту на западъ. Тѣхното мѣждусобно надпрѣварване и борба ни обхвана още въ началото на Карагеоргиевото въстание. Отъ това време датира зачатието на нова наше колебание въ външната политика; тогава сѫ се явили първите Австрофи и Русофили, и чудните царе сѫ почнали да се мѣсятъ въ нашите работи, да се улавятъ за нашите симпатии и да ни се прѣпоръжватъ съ своето лицемѣрно приятелство.

Но каквото е станало-станало, а съ създаванието на България изглеждаше като че въпросътъ за сферите на надлѣжните държави както и да е, ала всѣкакъ за по-дълго време, е решенъ, макаръ надлѣжните, непосредствено заинтересованi народи и да не сѫ биле доволни отъ това рѣшенie, което даже сѫ считали като едно елементарно нещастие. Босна и Херцеговина се прѣдаха отъ Берлинския Конгресъ на Австро-Унгария въ окупация, а и Сърбия ѝ се остави, напълно, въ сферата на нейните интереси; България пъкъ съ Источна Румелия остана въ сферата на Русия така чврсто, като да бъше окупирана. Прѣдъ видъ на това можаше да се има надежда, че борбата между Русия и Австро-Унгария ще прѣстане и че надлѣжните народи раздѣленi така въ сферите, ще се оставятъ на миръ поне да вегетиратъ. Ала тази надежда е била пуста. Борбата помежду тия двѣ сили, прѣзъ Сърбия и